

VẤN ĐỀ :

Đài

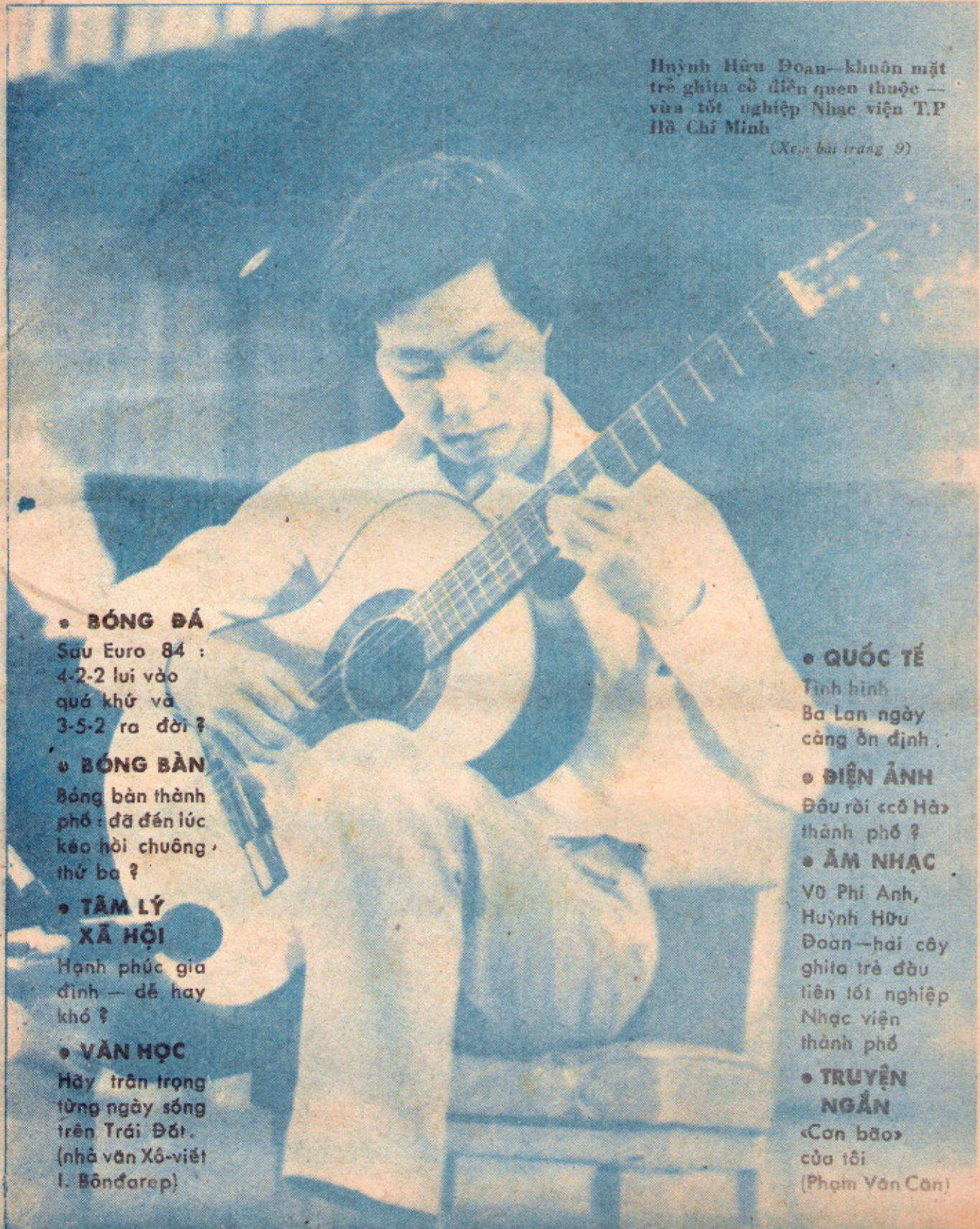
TUỔI TRẺ

CHỦ NHẬT

Quy hoạch và bảo vệ rừng ở Việt Nam

Huỳnh Hữu Đoàn—khuôn mặt trẻ ghita cổ điển quen thuộc — vừa tốt nghiệp Nhạc viện T.P Hồ Chí Minh

(Xem bài trang 9)

• **BÓNG ĐÁ**

Sau Euro 84 : 4-2-2 lui vào quá khứ và 3-5-2 ra đời ?

• **BÓNG BÀN**

Bóng bàn thành phố : đã đến lúc kéo hồi chuông thứ ba ?

• **TÂM LÝ XÃ HỘI**

Hạnh phúc gia đình — dễ hay khó ?

• **VĂN HỌC**

Hãy trân trọng từng ngày sống trên Trái Đất. (nhà văn Xô-viết I. Bônđarep)

• **QUỐC TẾ**

Tình hình Ba Lan ngày càng ổn định.

• **ĐIỆN ẢNH**

Đâu rồi «cổ Hà» thành phố ?

• **ÂM NHẠC**

Võ Phi Anh, Huỳnh Hữu Đoàn—hai cây ghita trẻ đầu tiên tốt nghiệp Nhạc viện thành phố

• **TRUYỆN NGẮN**

«Con bão» của tôi (Phạm Văn Càn)

VŨ PHI ANH, HUỖNH HỮU ĐOAN,

HAI CÂY GHITA TRẺ ĐẦU TIÊN TỐT NGHIỆP NHẠC VIỆN THÀNH PHỐ

Vũ Phi Anh

CHÚNG tôi từng đã đi xem nhiều cuộc thi âm nhạc tại thành phố, có đông đảo người thi và người xem. Nhưng có cuộc thi lại không cần tiếng vỗ tay, người thi ít hơn ban giám khảo (gần đến 10 người).

Một trong các cuộc thi đó là kỳ thi tốt nghiệp Đại học âm nhạc vừa qua của hai cây ghita trẻ khá quen thuộc trong giới yêu nhạc ghita ở địa phương: Vũ Phi Anh và Huỳnh Hữu Đoan; người lớn nhất, chưa quá tuổi ba mươi, người nhỏ nhất chưa tới hai mươi lăm.

Sở với những buổi biểu diễn thông thường thì yêu cầu của cuộc thi này quả thật là « nặng ký ». Sau khi thành công ở các môn lý thuyết, các cầm thủ mới được bước lên bục sân khấu thính đường Nhạc viện để trình tấu những tác phẩm tầm cỡ, gồm một *Etude*, một tác phẩm phức điệu, một tác phẩm Việt Nam, một tiểu phẩm, một *sonate* và một chương *concerto*. Ban giám khảo gồm có Ban giám đốc nhạc viện, trong đó có tiến sĩ Quang Hải; các trưởng phòng chủ chốt; chủ nhiệm khoa ghita — *mandô* — *accôoc* Vũ Thuận; trưởng bộ môn ghita Lâm Cao Khoa, cùng các giảng viên.

Trước hết xin nói về Vũ Phi Anh.

Là một sinh viên văn khoa trước giải phóng, sau giải phóng, Phi Anh chuyển qua dạy văn hóa tại một trường cấp II ở Học Môn, từ đó, yêu tiếng đàn ghita, đã xin học thêm với nhạc sĩ Trần Văn Phú. Từ tình yêu, ước mơ lớn dần, Phi Anh thi vào Đại học ghita hệ chuyên tu 3 năm, và là người duy nhất trúng tuyển trong số 9 người thi năm ấy.

Ba năm miệt mài học tập dưới mái trường Nhạc viện, kết quả là một sự tiến bộ xứng đáng Trình độ tốt nghiệp đại học âm nhạc, không chỉ đòi hỏi kỹ thuật nhạc cụ vững vàng — một điều tất yếu — mà còn đòi hỏi phải phân tích, xử lý, hiểu sâu

về tác tác phẩm biểu diễn. Qua một chương trình thi rất phong phú, từ một *Etude* của H.V. Lobos, thuần về kỹ thuật, qua *Chaconne* của J.S. Bach, màu sắc âm nhạc phong phú, *Bài ca hy vọng* của Văn Ký, trữ tình, *Dualo de Campanas* của Sabicas, đậm nét Tây Nha Nha, cho đến một chương *Concerto mi trường* của A. Diabelli, quý phái. Phi Anh đều xuất sắc hoàn thành các yêu cầu.

Trước khi vào nhạc viện, Phi Anh cũng đã từng tham gia biểu diễn, và chúng tôi cũng nhiều lần nghe tiếng đàn của cây ghita trẻ này. So với thời đó, nay Phi Anh đã tiến một bước dài, kỹ thuật vững vàng, nhạc cảm tốt — nếu dùng một lời bình thông dụng — và có phần tinh tế hơn xưa.

Ra trường chỉ là một bước khởi đầu, khá quan trọng cho một ước mơ đã biến thành hiện thực. Chắc hẳn Phi Anh sẽ tham gia giảng dạy âm nhạc tại một trường nào đó? Sau cuộc thi, anh đã bình dị nói với chúng tôi: sẽ dạy đàn, phổ biến những kiến thức rất quý báu mà nhà trường đã trang bị cho và sẽ biểu diễn khi có dịp.

Còn Huỳnh Hữu Đoan, có lẽ sau này anh sẽ là một giảng viên của nhạc viện?

Năm ngoái, cũng trên báo Tuổi Trẻ, chúng tôi đã có dịp giới thiệu cùng bạn đọc cây ghita rất trẻ tuổi này (Tuổi Trẻ năm thứ IX, số 88 ngày 25-7-1983). Từ đó đến nay, Hữu Đoan chăm chỉ học đàn, chuẩn bị cho kỳ thi tốt nghiệp quan trọng này. Nay xem ra thì những nhận xét năm ngoái của chúng tôi đã... lực hậu! Hữu Đoan đã tiến bộ vượt bậc. Chúng tôi rất đồng cảm với xúc động mãnh liệt của một thành viên trong ban giám khảo đã chảy nước mắt khi những nốt cuối cùng chương hai *concerto Aranjuez* của J. Rodrigo chấm dứt. Những giọt nước mắt mừng mừng tủi tủi của giảng viên Lâm Cao Khoa «suốt đời làm âm nhạc, đến giờ mới mãn nguyện vì thấy được một lớp học trò xuất sắc đã thành tài...». Chúng tôi khẳng định mà không ngần ngại sau khi nghe hết *concerto* này (chỉ tiếc rằng chỉ đệm vô;

piano do không có phương tiện cá nhân để tổ chức dàn nhạc đệm; nếu không tiếng đàn ngọt ngào, truyền cảm của Hữu Đoan sẽ còn được tôn lên gấp bội). Chúng tôi giữ lại cuốn sổ tay, ghi theo cảm tính: « Tiếng đàn đầy màu sắc lắng đọng, đưa vào cõi xa xăm, quyến vào sông biển ngâu vọng tưởng đến muôn đời trong cõi bao la... Tiếng sóng và tiếng gió qua rừng phi lao rì rào... Những nốt trầm, có lúc bay lên dữ dội... ». (Chẳng hề chi nếu Aranjuez không phải là thành phố biển, mà chỉ ở một bờ sông lục địa...). Chúng tôi có ghi thêm — tất nhiên theo cảm xúc và suy nghĩ chủ quan của mình — « trình độ quốc tế ». Đã từng nghe băng, đĩa, trực tiếp xem một số nghệ sĩ ghita thế giới biểu diễn, chúng tôi có một cơ sở nào đó để so sánh với ghitarist Việt Nam trẻ tuổi này.

Hữu Đoan cũng đàn một *Etude* của H.V. Lobos, *Chaconne* của J.S. Bach, một tác phẩm Việt Nam: *Se chỉ luôn kim*. Tất cả đều được diễn tấu với trình độ điêu luyện, không có sơ sót.

Nữ giáo sư tiến sĩ Ebert, phó giám đốc Nhạc viện Berlin, trong đoàn nhạc sĩ CHDC Đức đến thăm thành phố chúng ta cuối tháng 6 vừa qua sau khi nghe Huỳnh Hữu Đoan và một số tay ghita khác như Trần Văn Phú, Dương Kim Dũng... biểu diễn, đã nói: «Tôi rất thú vị về độ kỹ thuật của ghita trẻ ở đây. Vì trường khi đến Việt Nam tôi không ngờ rằng ở đây có những người chơi ghita điêu luyện tuyệt vời như thế Mong có dịp các bạn sẽ tham dự các cuộc thi biểu diễn ở CHDC Đức cũng như ở các nước». Nhiều người am hiểu về ghita có đến cũng đồng ý với chúng tôi là Hữu Đoan có đủ tầm cỡ để tham dự các kỳ thi, liên hoan âm nhạc lớn tổ chức thường kỳ ở các nước xã hội chủ nghĩa.

Một tờ báo thành phố đã nhận xét: «Bộ môn ghita của nhạc viện được xem là rất mạnh». Với Phi Anh, Hữu Đoan, điều nhận xét trên càng được khẳng định. Và chúng ta cũng còn một « dự trữ » rất đáng chú ý: Dương Kim Dũng, Ngô Thị Minh, Nguyễn Xuân Vinh...

Khoa ghita — *mandô* — *accôoc* với các giảng viên giàu kinh nghiệm và tâm huyết như Vũ Thuận, Lâm Cao Khoa... đã có những đóng góp ý nghĩa cho bộ môn ghita nói riêng của thành phố và có lẽ của cả nước (Phi Anh và Hữu Đoan là hai người đầu tiên tốt nghiệp Đại học ghita của cả nước). Vẫn để còn lại là nhân lên những hạt giống tốt này, hướng dẫn thị hiếu thẩm mỹ, phổ cập thường thức nhạc ghita cổ điển ở một thành phố mà giới trẻ rất ham chuộng và biết thưởng thức cây đàn này...

NGUYỄN NGỌC TRẦN